

Předání další výhry v dílně STDK.

Je až s podivem, kolik hlasovacích lístků hádalo jakéhosi Lízala. Ten, podle dochovaných záznamů, na Tomášově statku skutečně nikdy nebyl. Jednalo se nám o okresního starostu za Sklenařic Josefa Patočku o kterém jsme psali v pátém čísle na straně 10. Nové odpovědi na soutěžní otázku nezapomeňte vždy opatřit telefonním číslem. Soutěž je anonymní.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

★ **Soutěžíme** ★

★ **s Hankou** ★

★ Správná odpověď z čísla ★

★ 5: Okresním starostou z ★

★ Tomášova statku byl Josef ★

★ Patočka. Výherci byla pře- ★

★ dána cena v technice diva- ★

★ dla. ★

★ Blahopřejeme. ★

★ **Dnešní otázka:** ★

★ **Jaká je novinka** ★

★ **ve Spolku Techni-** ★

★ **ků Divadla Kra-** ★

★ **konoš?** ★

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

čtvrtek 13. října 2011		
kdy	co	kde
9:00	Šípková Růženka	velký sál
0:00		
0:00		Praha
9:30	seminář	malý sál
10:30	Šípková Růženka	velký sál
0:00		
0:00		Praha
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	Větrov
13:00	příjezd Žlutice	
13:30	loučení Městečko Trnávka	malý sál
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Žlutice	městský úřad
15:00	vítání Žlutice	před divadlem
16:00	Prach a broky	velký sál
16:30		
17:00	Morkovice	
18:30	KDP mladým	Větrov
19:30	Prach a broky	velký sál
20:00		
20:30	Morkovice	
21:30	seminář KDP	půdička
22:00	zasedání poroty	klubovna
22:30	společenský večer	hasičovna

Větrník, zpravodaj XLII. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává Občanské sdružení Větrov. Redakce Jana Fričová, Pavlína Schejbalová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal. Tisk H&H Servis. Náklad 150 ks. Cena 6 Kč.

Právě čtete

číslo 6.

VĚTRNÍK

Ročník XLII.

Středa 12. října 2011

Dnes		
kdy	co	kde
9:00	Dlouhý, Široký a Krátkozraký Městečko Trnávka	velký sál
9:00		
9:00		
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	klubovna
13:00	seminář KR SČDO	sokolovna
13:00	KDP mladým	Větrov
13:00	příjezd Morkovice	MÚ
13:30	loučení Chvaletice	malý sál
13:30	loučení Terezín	malý sál
14:30	vítání Morkovice	MÚ
14:30	vítání Městečko Trnávka	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
15:00	vítání Městečko Trnávka	před divadlem
15:00	vítání Morkovice	před divadlem
16:00	Defilé Pohárku SČDO	velký sál
16:00		
16:30		
17:30	Valná hromada	malý sál
19:30	Dlouhý, Široký a Krátkozraký Městečko Trnávka	velký sál
20:00		
20:30		
21:30	seminář KDP	půdička
21:30	zasedání poroty	klubovna

Recenze

Torsten Buchsteiner

Hráči

Chvaletické divadlo JEN TAK,
Chvaletice

Přestože Torstenovi Buchsteinerovi bylo už 47 let, na našich jevištích není příliš známý. Rodilý Hamburčan tady také vystudoval hereckou školu. Jako

aktér prošel divadly v Mnichově, Hamburku, Postupimi a Berlíně. Prosadil se také jako televizní a filmový herec. Roku 1998 dokončil svou první divadelní hru Hráči a již v následujícím roce za ni dostal cenu v soutěži autorů v rostockém Volkstheatre. Roku 2000 se tady uskutečnilo scénické čtení a v následujícím roce oficiální premiéra. Napsal ještě hry Tango sólo, Padnout za Německo a Nordost. U nás měla světovou premiéru hra Tango sólo v Divadle na Vinohradech, hru Nordost nastudovalo Činoher-

šel divadly v Mnichově, Hamburku, Postupimi a Berlíně.

Prosadil se také jako televizní a filmový herec.

Roku 1998 dokončil svou první divadelní hru Hráči a již v následujícím roce za ni dostal cenu v soutěži autorů v rostockém Volkstheatre. Roku 2000 se tady uskutečnilo scénické čtení a v následujícím roce oficiální premiéra. Napsal ještě hry Tango sólo, Padnout za Německo a Nordost. U nás měla světovou premiéru hra Tango sólo v Divadle na Vinohradech, hru Nordost nastudovalo Činoher-

šel divadly v Mnichově, Hamburku, Postupimi a Berlíně.

Prosadil se také jako televizní a filmový herec.

Roku 1998 dokončil svou první divadelní hru Hráči a již v následujícím roce za ni dostal cenu v soutěži autorů v rostockém Volkstheatre. Roku 2000 se tady uskutečnilo scénické čtení a v následujícím roce oficiální premiéra. Napsal ještě hry Tango sólo, Padnout za Německo a Nordost. U nás měla světovou premiéru hra Tango sólo v Divadle na Vinohradech, hru Nordost nastudovalo Činoher-

šel divadly v Mnichově, Hamburku, Postupimi a Berlíně.

Prosadil se také jako televizní a filmový herec.

Roku 1998 dokončil svou první divadelní hru Hráči a již v následujícím roce za ni dostal cenu v soutěži autorů v rostockém Volkstheatre. Roku 2000 se tady uskutečnilo scénické čtení a v následujícím roce oficiální premiéra. Napsal ještě hry Tango sólo, Padnout za Německo a Nordost. U nás měla světovou premiéru hra Tango sólo v Divadle na Vinohradech, hru Nordost nastudovalo Činoher-

šel divadly v Mnichově, Hamburku, Postupimi a Berlíně.

ní studio v Ústí nad Labem.

Co Buchsteiner zajímá? Především osudy lidí, kteří nejsou schopni žít plnohodnotný život. Čitelné je to zejména v Hráčích. Tradiční hodnoty jsou programově popřeny. Partnery spojuje pouze adrenalinová krutá hra s osudy druhých a když se vyskytne nebezpečí opravdového citu, stupňují se prostředky, aby hra mohla pokračovat. Buchsteiner prozrazuje, že je herec. Dialog je nepopisný, mnohé pouze naznačuje a vytváří tak prostor pro hereckou akci.

Soubor Chvaletického divadla Jen Tak prokázal značnou dramaturgickou vynalézavost. Zvolil si kvalitní inspirativní text, který navíc ještě nebyl u nás inscenován. A odvahu prokázal i režisér Ivan Lo-

něk, protože výklad Buchsteinerova textu je nejednoznačný a řada scén je skutečným rébusem

Partneři XLII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

Recenze

Susana Torres Molina

Ona

Klubová scéna TMA-divadla,
Terezín

Jen málokterý divadelní festival
se může pochlubit uvedením dvou

českých premiér zahraničních autorů. ONA byla druhá z nich. Autorka patří k typické produkci univerzitních divadel, které hledají nové možnosti a divadelní formy postoje ke světu. Text je zajímavou racionální konstrukcí, která postrádá psychologickou hloubku Williamsovského typu. Psychologie postav je stručně naznačená, spí-

še jde o různost a výboj postojů (v překladu, který je značně literární), možná jde i o stupňující se variaci na lidskou posedlost

vášni, sobectví, zločinu a odplaty. Insce-
s e
odehrává v zajímavě řešeném prostoru jako volný sled situací, postrádá

dostatek vnitřního přetlaku postav

však ukázala další nedostatky: „*Trámy pod podlahou v malém sále jsou v žalostném stavu, takže jsme zde podlahu opravili jen prozatímně a ta větší nás teprve čeká,*“ konstatuje Bárta.

Kromě těchto skutečně velkých změn ovšem návštěvníci Krakonoše zaregistrovali několik drobných zvyšujících komfort služeb návštěvníkům – nerezové přibory nahrazující původní hliníkové a hlavně chutné espresso, jež je v nabídce nově a vlastně zatím jen na zkoušku. Zapůjčení přístroje od společnosti Lavazza se však ukázalo jako dobrý tah, neboť zájem o dobrou silnou kávu je skutečně velký. Je tedy možné, že spolek stroj v budoucnu zakoupí.

ph

Dvě poňouknutí od Maryši aneb ANKETA zde!!!

Poňouknutí první: Nedá mi to v souvislosti s Maryšou nepřipomenout bibli českých dramaturgů – skripta prof. Císaře: Základy dramaturgie. Všem budoucím i současným profesionálním i amatérským dramaturgům a režisérům vřele doporučuji k přečtení. Nebudete se moci odtrhnout, slibuji.

Poňouknutí druhé: Pojdme dát do konce přehlídky dohromady takový náš interní **TOP TEN českého dramatu!** Která z **původních českých her** (nikoli dramati-

zací) je vám nejbližší? Napište, prosím, na lísteček tři tituly a vhodte do poštovní schránky u vchodu. Stav soutěže budeme průběžně zveřejňovat (můžete pak alespoň pozitivně lobbovat za tu svou jedinou...). Připojte, prosím, své jméno – jednak tím vyloučíme možnost, že by jedna hra získala od stejného člověka nespravedlivě více hlasů, jednak tím zvýšíte možnost, že budete v sobotu vylosování a po zásluze odměnění. Hlavní cena je tajná, ale nesmírně cenná. Za sebe jsem už první lístek vhodila...

Zároveň přijímáme návrhy, jaká by měla být odměna pro vítěznou českou hru této naší ankety?

ps

Listárna

Vysocké pábení

Už léta tvrdím, že díky divadelním přehlídkám se dá ten život docela přežít. Každá přehlídka v sobě nese neopakovatelné kouzlo setkávání přátel, leckdy i dobrého divadla, poznávání nových míst a hlavně, prožívání nesčetných příhod. A v tom je Krakonošova přehlídka nedostižná, řekla bych přímo charismatická. Přátel tu potkáte více než dost, povětšinou se hraje dobré divadlo, okolí je přímo nádherné a navíc si člověk pokaždé odváží několik krásných, lehce absurdních

Poprosil bych o stovečku

„Když jste tu byli před dvěma lety, rozdávali jste čtyřicítky žárovky. Teď mi v koupelně ta od vás praskla, a tak bych požádal o novou. Ale nebyla by tam, prosím vás, tentokrát stovka? Já už přece jen hůře vidím,“ přivítal terezínský soubor, respektive Klubovou scénu Tma-divadla, zástupce přípravného výboru přehlídky Vlád'a Vodseďálek. Terezínská se však rozhodli pro inovaci – místo žárovek letos rozdávali zápalky. Možná proto, abychom si mohli všichni přitopit a bylo nám teplo jako v sauně, zatímco Vysokým se začalo plazit lezavé chladno.

Víte, že....

...se včera přesně v poledne lámala přehlídka? V tento čas zlomila na schodech divadla Svatka Hej-

ralová fošnu, čímž obrazně zlomila přehlídku. Od včerejšího poledne tedy spěje Krakonošův divadelní podzim ke svému konci. Čekají nás už jen tři soutěžní představení, dva hosté, závěrečné slavnostní vyhodnocení a Sejkorák.

jn

Poslední užití už si nikdo nepamatuje

V posledních letech se v divadle Krakonoš mnohé změnilo k lepšímu. Nejprve okna a dveře, pak nová omítka, střecha, loni opona, na níž se spolku podařilo získat dotaci z programu rozvoje venkova za přispění místní akční skupiny MAS v Jilemnici. Spolek však nezahálel ani letos, neboť se pustil do rekonstrukce orchestřiště, jež bylo ještě původní.

„Ani já sám si nepamatuju, kdy se orchestřiště naposledy používalo,“ říká starosta spolku Krakonoš Karel Bárta a dodává, že když jej odkryli, zjistili, že jeho stav je havarijní. „Provedli jsme některé stavební práce, nutná byla kompletní elektroinstalace, která tu chyběla úplně. Dnes si může nově zakrytého orchestřiště návštěvník divadla všimnout díky asi dvoumetrovému pruhu nových parket pod jevištěm,“ vysvětluje starosta.

Když už se spolek pustil do oprav, nezůstalo jen u jedné. Odkrytá podlaha v malém sále

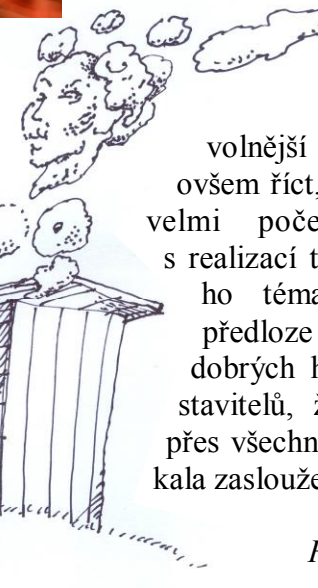

v mezní situaci odehrávající se v sauně (i ona je zde určitým obrazem). Je správné, že inscenátoři nechtějí prozradit odhalení postav. Ale situace člověka, ať se staví jako jeden z milenců, prožívá niterně intenzívně situaci po vraždě ženy, by mohla být naplněná bohatším vnitřním jednáním se skrytou motivací, záměrnou provokací partnera s cílem dohnat ho k vraždě a pomstít se tak své již

mrtvé ženě i jemu, protože skončí v kriminále.

Text je psán jako řada oddělených sekvencí, které by mohly být řešeny s přesnější výstavbou celku, pomohlo by i jejich stříhové oddělení v aranžmá. Atmosféra sauny, přetlak vedoucí k prudkému jednání

zjitřených nervů byl z valné části nahrazen volnější diskuzí. Nutno ovšem říct, že se režisérka velmi početně potýkala s realizací tohoto dráždivého tématu v nelehké předloze a je zásluhou dobrých hereckých představitelů, že si inscenace přes všechny problémy získala zaslouženou pozornost.

František Laurin

Jak to vidí seminaristé

Domníváme se, že drama ONA je hrou o chorobné závislosti dvou mužů na jedné ženě a jejich zoufalství. Každá závislost je nebezpečná, zvláště je-li umocněna podvodem. Chválíme vyrovnané herecké výkony a výborné typové obsazení. Při náročnosti textu má tato hra místo v dramaturgii vyspělých venkovských souborů.

Půdička

Chtěli jsme zkusit něco vážného

Ivan Loněk, Chvaletické divadlo Jen Tak

Jak řekl Ivan Loněk, režisér Chvaletického divadla Jen Tak, text Hráčů přinesly do souboru děti.

Chtěli jsme si zkusit takovouhle vážnou věc s různými lidmi z různých souborů. Nakonec z toho sešlo, ale když už jsme tomu věnovali tolik času, tak jsme se rozhodli ji přece jenom udělat.

Jak Hráče přijímají diváci? Narážím na nepřístupnost mládeži do 15 let.

Podle mě je to hra, která je k zamyšlení.

Život v dnešní době, bohužel, je takový, jak jej hra popisuje a s podobnými situacemi se člověk může setkat kdykoli, ačkoliv si myslí, že něco takového ani není možné. Někteří lidé jsou tak znechucení životem, že si opravdu s ostatními jen zahrávají a pohrávají. Šli jsme do toho hlavně proto, abychom si zkusili, jestli jsme schopní vůbec takhle vážnou hru hrát.

Daří se vám to?

Myslím, že ano, ale já jsem vždycky dělal jen komedie, takže asi příště zase po nějaké sáhnu.

Chodí na tuhle hru mladí lidé?

Mládež chodí na naše divadlo pravidelně, ale protože jsou to vlastně vrstevníci děcek, který u nás hraje, tak to není úplně ta náctiletá mládež, ale od 18 let výš. Myslím, že je dobře, že děcka ze sou-

boru je do divadla přitáhla.

A myslíte si, že je vaše hra obecným obrazem společnosti nebo zobrazuje jen nějaké výstřelky?

Není to zcela obecný, podobných případů je celkem hodně, ale našťastí ne většina. Život, aspoň ten můj a většiny lidí, probíhá, doufám, jinak. Popisovaných situací jsme však, bohužel, denně svědky ve zprávách a v novinách. Podobné podvody se dějí a hra jen ukazuje, jaké mohou být jejich motivy.

ph

lat. Ale pak už to byla vlastně otázka cti dotáhnout vše do konce. A dokázat, že na to máme, jinak by nás to velmi mrzelo. Navíc v tom vystupuje i děda, čehož si obrovsky vážím. A myslím, že i vlastně ta kvalita, kterou to má, byla zamýšlená. Nehrajeme si, že je to profesio-

nálně natočený, je tam hodně chyb, ale my jsme z těch nedostatků udělali přednost. Celý příběh je v podstatě vážný, je o přátelství, který se buduje jen díky tomu, že máme srdce. A na tomto principu funguje už přes dvě stě let i vysoký divadelní spolek, a tak jsme chtěli říct, že všichni mohou být rádi, že jsou jeho členy nebo přáteli. A jestli to tak cítí i diváci, pak ta práce stála skutečně za to," uzavírá Aleš.

Nezbývá než dodat, že pokud jste tak ještě neučinili, dívejte se v poledne na seriál Spolek.

jn

Hlávka pátá...

Jiří Hlávka

Pátou rýmovačku píšu! Začnu „ódou“ na Maryšu – neb to pohlazení bylo nám všem v sále – prostě milo a slzička za slzičkou vyrazela za písničkou.

Tolikrát už tady hráli, že si je adoptovali - je jim spolu příjemně, maj se rádi vzájemně. S velkou chutí ještě navíc pijem víno z Boleradic.

Byli milí – byli skvělí, škoda, že už domů jeli. My ostatní štěstí máme, že tu dále zůstáváme, že ještě nějaký den snít budem vysocký sen.

Počasí se nezlepšuje.

Prší, vítr pofukuje.

My se ale nebojíme, na kus další se těšíme. Zapomenem na tu slotu, ráno půjdem na porotu.

Večer řekneme si jen – sláva, zítra další den!

se dá srovnat snad jen s tím nastěhováním bagru na malý sál,“ říká Aleš.

Trvalo však sedm let, než současný seriál vznikl. Nejprve prý tvůrčí tým čtyři roky promýšlel téma a děj, až v roce 2008 byly základní stavební kameny jasné a bylo třeba napsat scénář. Všichni upřeli oko právě na Aleše, který dostal jasné zadání – bude to o divadelním týmu techniky a každý z něj by si v seriálu měl zahrát. Dohodli se navíc, že by do děje měla být vtažena také kuchyňka a ze seriálu by měl vypadnout celkový obraz o dění v divadle. Aleš psal půl roku, dalšího půl roku se mělo natáčet a stříhat, premiéra byla plánovaná na podzimní přehlídku v roce 2009.

„Nosné téma seriálu je setkání profesionálních divadelníků z Prahy s ochotníky z Vysokého. Proto jsme museli přibrat do týmu i neokoukané, neznámé lidi a ty jsme hledali mezi kamarády – jeden je skutečně Pražák a jedna dívka je z Vrchlabí. Tým se rozrostl až na 18 lidí, kteří pracovali před či za kamerou. Sladit však tak velký tým nebylo jednoduché, a tak se natáčení proti plánovaným čtyřem víkendům rozrostl na tři roky,“ konstatuje hlavní tvůrce seriálu.

Vysocký seriál, který nyní můžete vidět v premiéře, měl trochu opačný postup v hodnocení. Nejprve se jeho tvůrci objevili týden

před přehlídkou na červeném koberci, převzali prestižní ocenění a proběhlo první promítání před veřejností, teprve poté přišlo vlastní uvedení před diváky.

„Předpremiéru jsme si užili, dali jsme si ji spíše jako dárek za tu sedmiletou práci. A udělali jsme si z toho opět legraci,“ přiznává Aleš a tím říká, že seriál stejně jako život je třeba brát s jistou dávkou humoru.

A jaké jsou odezvy na miniseriál? „Zatím příjemné, kladné, ne až tak záporné. Hodně mě překvapila reakce mých kamarádů, kteří mi říkali, že by šli do něčeho podobného znovu. Bohužel, zatím oni nepřesvědčili mě. Ale je dobré slyšet z půdičky smích. To je příjemné,“ vysvětluje Aleš a já reaguji jedinou možnou otázkou – stojí výsledek

za tu práci, nebo bys už do něčeho podobného nešel?

„Stálo to za to, že jsme to dokončili, i když jsem měl několikrát chuť všechno smazat a vůbec nic nedě-

Porota je třetí oko

Eva Andělová, Klubová scéna
Tma-divadla, Terezín

Hledám režiséru hry Ona a hned se jí ptám na saunu, která by v současném vysockém počasí byla velmi příjemná. Je lezavo a hodně mrholí. Jak svým klukům zatopíš?

Já jim pak zatopím, to budou koukat, jak jim tak zatopím...

Kde jste na tohle téma přišli?

Úplně jednoduše. Když si zadáš do internetového vyhledávače Dílii nebo Aura-Pont, požadovaný počet osob a žánr, tak něco vyjede.

Jste v podstatě malé divadlo – kdy vzniklo?

V roce 2003.

A kolik máte za sebou věcí?

Šest. Většinou komedie, protože terezínské obecnstvo je navykklé na komedie, toto je určitá výjimka, černá komedie, tedy spíš jen černá, než komedie. Ale v létě jsme měli už premiéru opět třeskuté komedie

Vobskočáci pozor!

**Hromadné valení
respektive
valné hromadění
se bude odehrávat
dnes od 17.30 hodin
na malém sále
Krakonoše.
Nezapomeňte
na příspěvky
finanční i do diskuse.**

a jen co skončí autorská práva na Onu, připravujeme další třeskutou komedii.

A s jakým očekáváním jdete do Vysokého?

Chceme vyzkoušet, co tu udělá nový žánr.

Jak se těšíte na místní porotu?

Ale já už porotu neberu jako svého nepřítele, ale jako dramaturga, víceméně jako to třetí oko, který mi řekne, takhle by to šlo líp třeba. Bohužel nám to řekne, až takhle pozdě.

ph

Maryša jako obrázek

Kolikrát jste viděli Maryšu? Kolikrát jste ji četli? Velmi pochybuji, že by někdo z přítomných na pondělním představení netušil, jak Maryša dopadne... Proč se stále znovu a znovu objevuje na repertoáru profesionálních i amatérských sou-

borů? A proč na ni diváci znovu a znovu s očekáváním chodí? Ano, je to prosté, stejně jako třeba u Romea a Julie. Je to zkrátka dobrá hra. Vynikající. V české dramatice jich mnoho

takových není, myslím. Hra, která nabízí řadu výkladů, dobře napsané situace a postavy, je pro tvůrce vzrušující

lahůdka. Je to až tak moc dobrá hra, že se i při "převratných" kon-

ceptcích (rozumějte – těch, které ji staví na hlavu a "objevují Ameriku") její kvalita pravděpodobně prosadí. Patří k těm titulům, kdy

nás tak moc nezajímá CO (pokud tedy režisér "objevně" neškrtně postavu Vávry nebo tak něco...), ale jsme zvědaví JAK? Jak bude Maryša jednat, proč se rozhodne vdát

se za Vávru, jaké má ke svému chování motivace Lízal, Lízalka, Vávra, Rozára....? Jak budou postavy jednat v jednotlivých dramatických situacích? Jaká je zkrátka právě ta

konceptce, kterou uvidíme?

Boleradičtí k Maryše přistoupili s úctou a s pokorou, se svou pověst-

Hlávka zcela mimořádná

Jiří Hlávka

*I to s sebou život nese.
Jednomu se hlásek třese
při tom malém oznámení:
Tonda Koráb už tu není.*

*Člověku hlas zaškobrtá,
slzičku - hned druhá – čtvrtá,
že už nebude žádné přístě,
kdy by vstoupil na jeviště!*

*Vzpomínku mu zachovejme!
Ať je mu – tam – dobře, přejme!
On pak bude jistě rád
tam – nahoře – zase hrát!*

Po sedmi letech na červeném koberci

Sedáváte kolem poledne na půdičce nebo na malém sále a díváte se na televizi? Čtete teď tyto řádky pohoršeně, protože jste přijeli přece na divadlo a nějaká televize vás absolutně nezajímá? To je ale škoda, protože jste tak promeškali už několik dílů seriálu Spolek, který scénáristicky připravil a režijně řídil Aleš Hejral. Celý seriál je věnovaný divadlu Krakonoš a vlastně přibližuje práci členů divadelní techniky. Ale kdy vzniknul první nápad natočit jej?

„To se musím vrátit tak do roku 2004,“ vzpomíná Aleš na chvíli, kdy chtěli udělat nějak vtipně reklamu na kuchyňku. „Takže vznikly reklamy, jak se TAKY dělá čaj, a na to se začaly nabalovat různé další pořady jako Kvedlačka, Krtek se pídí po veliký hvězdě a Rozcvička. Aby to mělo nějaký smysl a nebylo to jen bliknutí v televizi, na který lidi ani nebudou dávat pozor, vzniklo první pásmo v roce 2004. Tehdy jsme vymysleli název televizní společnosti, která vše natáčela a vyráběla, a její historii. Krtek je zkratka názvu Krakonošův Telekinetoskop. A pak už to bylo o tom,

že za námi chodili nadšení zaměstnanci kuchyňky, že chtějí další reklamy. Proto jsme chtěli vytvořit něco na pokračování, jež jsme navíc před lety uvedli filmem o filmu, jak chystáme něco jako dát bagr do malého sálu. A teď když nad tou prací zpětně přemýšlím, tak jsme se možná trefili, protože tak složitá úloha, kterou jsme si na sebe vzali,

Bejt takhle slavněj

Hostes Karel Bárta opět zklamal

tovali ještě o trochu víc...,“ světil se Karel při včerejším loučení s DS bratří Mrštíků z Boleradic.

Stejně příjemný pocit mají i Boleradičtí ve Vysokém.

Pepa Hejral byl stále nadšený z přidělení role v boleradické inscenaci Maryši. „Vždycky jsem si velmi přál být angažován v souboru, zúčastnit se toho živočišna a přitom nemuset vyjít na jeviště. Neříct ani slovo. A bejt takhle slavněj. Teď se o mně

Vlastíka Ondráčka, že mu neprozradil na soubor nic zvláštního, tajného nebo snad bulvárního. „Boleradice jsem si vymodlil od ségry, protože oni fungují jako jedna obrovská rodina – a teď je to do slova a do písmene, když nás tedy adoptovali a mě možná adop-

píše ve zpravodaji, nemusel jsem jít nikam a to je všechno jen proto, že mě paní režisérka Chalupová angažovala hned při příjezdu a dala mi roli toho Dostála. Krásná role. Jsem vám za to vděčný. Přijedte brzy zas,“ uzavřel loučení Pepa.

jn

nou pečlivostí jak na straně režisérky, tak herců, skvěle využili hudební a zvukovou složku, hráli v detailně propracované výpravě... Ale jevištně konkrétně realizovaná koncepce ve výše zmíněném smyslu ve večerním představení k rozpoznání nebyla. Diváci si proto nutně

museli klást otázky – proč si právě tahle Maryša Vávru vezme? Jak to, že neprojde od začátku do konce žádnou proměnou? Jakou funkci má zde postava Rozáry? Na čí straně stojí? Aj. A to i přesto, že několik výborných hereckých výkonů (především Lízal) vyzdvihli prakticky všichni, kteří se k představení vyjadřovali.

František Laurin a jeho kolegové z poroty na semináři podrobně rozebrali a pojmenovali inscenaci jako lyrický obraz dramatického textu. Ke stejnému závěru vlastně došli i "půdičkáři" a neváhali dokonce nařknout porotu z odposlouchávání! „Když já zmíním Romea a Julii, tak ty už o tom nemluv!“ přikázal lektor Felzmann porotci Vrchovskému. (Ladislav Vrchovský se hájil tím, že ještě před svým odjezdem na Vysoké ví, co

tu bude Rudolf Felzmann říkat. Nedala by se tato jeho výjimečná schopnost nějak využít?)

Režisérka Alena Chalupová pak potvrdila, že jí šlo v první řadě o uvedení kompletní verze hry. Prosim, je to legitimní a možné. Jen si myslím, že je to právě u Maryši docela škoda. A absurditu té situace lapidárně vyjádřil Rudolf Fel-

la...?“ Ale jedním dechem připomněl, že soubor z Boleradic nám

všem dal impuls k zamýšlení nad tím, jak je důležité před začátkem zkoušení zamyslet se nad tím, co nás na textu zajímá a co jím chceme

řící. Na závěr vyzdvihl propracovaný program k inscenaci, který by Boleradickým mohlo závidět ne jedno profesionální oblastní divadlo. Se vším, co pan Felzman řekl, nezbyvá než souhlasit. A já se mu tímto omlouvám, že jsem v úvodu taky použila ty "jeho" milence z Verony.

Vedoucí boleradického souboru (který stejně jako ostatní vstřícně reagoval i na kritická slova) pohotově navrhl cestu k vyostření dramatických scén v Maryši: „Probereme to s režisérkou, Maryša by mohla přerazit valchu o hlavu Strouhalky. A jinak mě ještě napadlo, že pro zvýšení dramatickosti bychom mohli Vávrovi nakonec nabít ostrými.“ Tak vida, není nad to, když odborné připomínky padnou na úrodnou půdu.

Dušan Zakopal si během semináře sesypával několik načatých krabiček bonbónů nejmenované značky dohromady. Vypadá to, že patří

k těm, kdo u Evičky Stoklasové před malým sálem utrácí nejvíc. Dušan je odborník na statis-

tiku a grafy, a tak myslím, že by se mohl do zpracování žebříčku na toto téma směle pustit...

V úterý se poprvé stalo, že během semináře zvonily mobily. Dokonce tři. Dávejte si na to, prosím, pozor, je to vždy velmi trapné, hloupé a pitomé, a když se vám to stane, přesně tak se budete cítit. Víím to jistě: ten druhý mobil byl můj...

František Laurin si na závěr pochvaloval žánrovou pestrost programu letošní přehlídky, zatím každé představení přineslo nespornou kvalitu a poskytlo nám téma, o kterém je zajímavé diskutovat.

Celé dopoledne bylo na popud Boleradických filmováno, takže až si profesor Laurin vyřídí se souborem podmínky licenční smlouvy na autorská práva, budete moci průběh semináře shlédnout třeba na DVD a zkontrolovat, že vám nelžu...

Pavla Schejbalová

